

Rapport

Datum: 7 december 2007
Rapportnummer: 2007/295

Klacht

Verzoekster klaagt erover dat ambtenaren van het regionale politiekorps Flevoland op 23 februari 2007 haar twee minderjarige kinderen hebben achtergelaten op een parkeerplaats; tevens klaagt zij erover dat een politievoertuig op een voor haar gevaarlijke wijze van het politiebureau is weggereden.

Beoordeling

Algemeen

1. Op 23 februari 2007 omstreeks 23.00 uur berichtte de centrale meldkamer van het regionale politiekorps Flevoland dat er op de parkeerplaats bij McDonald's in Lelystad een auto aanwezig was die gebruik zou maken van een blauw knipperlicht en een politiesirene. Naar aanleiding van deze melding is er een surveillance-eenheid van de politie, de betrokken ambtenaren Of. en H., ter plaatse gegaan alsmede betrokken ambtenaar Os, die op dat moment in dienst was als hondengeleider. Op de parkeerplaats aangekomen bleek daar een aantal jongeren aanwezig te zijn, waaronder de zoon van verzoekster, P., met zijn jongere broertje en zusje van veertien en twaalf jaar.
2. Nader onderzoek van de auto waarvan P. de bestuurder was leverde bij de betrokken politieambtenaren het vermoeden op dat dit het voertuig was dat gebruik had gemaakt dan wel kon maken van de gemelde en verboden verlichting en/of geluidssignalen. Door de betrokken ambtenaren werd hierop besloten de auto in beslag te nemen teneinde nader technisch onderzoek hiernaar te laten verrichten.
3. Van de betrokken politieambtenaren mocht P. vanaf dat moment geen gebruik meer maken van zijn mobiele telefoon. Vervolgens heeft hij de auto zelf naar het politiebureau gereden. Het broertje en zusje van P. zijn door één van de aanwezige vrienden van P. thuis gebracht.
4. Enige tijd later verschenen de ouders van P., verzoekster en haar echtgenoot, in het bijzijn van een aantal jongeren en het kleine broertje en zusje van P. aan het politiebureau. Zij waren het niet eens met de gang van zaken. Er ontstond buiten een woordenwisseling tussen betrokken ambtenaar Os. en verzoekster.
5. Terwijl verzoekster en de andere aanwezigen nog buiten bij het politiebureau stonden, werd op dat moment door de politie een melding ontvangen dat er een massale vechtpartij gaande zou zijn elders in Lelystad. Betrokken ambtenaar Os. is in reactie hierop met zijn politievoertuig met gebruikmaking van het blauwe zwaailicht vanuit het politiebureau richting de vechtpartij gereden.

6. Verzoekster diende op 25 februari 2007 een klacht in bij de politie. Voor zover hier relevant klaagde zij erover dat de politie haar minderjarige kinderen aan hun lot had overgelaten en dat deze door een voor haar wildvreemde waren thuisgebracht. Tot slot klaagde zij erover dat zij weg had moeten springen toen betrokken ambtenaar Os. met spoed wegreed van het politiebureau.

7. Nadat was gebleken dat bemiddeling in de klacht van verzoekster niet tot het gewenste resultaat had geleid, heeft de klachtencommissie op 4 april 2007 een hoorzitting gehouden. Verzoekster is hier niet verschenen. Over het aan hun lot overlaten van twee minderjarige kinderen was de klachtencommissie van mening dat bij de betrokken politieambtenaren de indruk was gewekt dat de groep die bij de inbeslagname aanwezig was, bestond uit vrienden en bekenden van P. Zowel P. als zijn broertje en zusje hadden er mee ingestemd dat zij door één van de omstanders thuis gebracht zouden worden. Dit onderdeel van de klacht achtte de Klachtencommissie ongegrond. Het laatste klachtonderdeel, het gevaarlijke rijgedrag, achtte de klachtencommissie eveneens ongegrond. De betrokken politieambtenaar kreeg van de meldkamer de opdracht om met spoed naar het Horecapleintje te gaan in verband met een grote vechtpartij. Om de aanwezigen er op te attenderen, dat hij snel bij het bureau moest vertrekken heeft hij gebruik gemaakt van de zwaailichten. De korpsbeheerder nam het advies van de klachtencommissie in zijn geheel over.

I. Ten aanzien van het achterlaten van haar twee minderjarige kinderen

Bevindingen

1. Verzoekster schreef, voor zover van belang voor dit klachtonderdeel, het volgende in haar brief aan de Nationale ombudsman van 16 maart 2007:

"Het begon allemaal op vrijdag 23 februari 2007. Onze zoon van 19 jaar ging samen met zijn broertje en zusje van 14 en 12 jaar 's avonds naar McDonald's in Lelystad en onze zoon parkeert onze auto netjes op de parkeerplaats, waarnaar ze wat eten gaan halen toen ze weg wilden gaan komt onze zoon wat vrienden tegen en blijven op de parkeerplaats wat staan praten. Rond 23:00 komen er 4 politieauto's aanrijden en stoppen bij onze auto. Ze stappen uit en vragen van wie die auto is en wordt meteen zonder enige aanleiding in beslag genomen. Onze zoon moest hem maar naar de Doelen rijden en mocht niet meer iets regelen voor zijn minderjarige broertje en zusje want de agenten waren zeer arrogant. De politie heeft onze kinderen daar zo achtergelaten (gelukkig zijn ze door vreemde van ons thuisgebracht en ben deze mensen ook zeer dankbaar) onze kinderen waren behoorlijk over hun toeren toen ze thuis kwamen en vertelde wat er was gebeurt, waarop wij naar het politiebureau zijn gereden."

2. In het kader van het onderzoek naar de klacht van verzoekster heeft de Nationale ombudsman de betrokken politieambtenaren Os., Of. en H. gehoord. Met betrekking tot dit

klachtonderdeel verklaarden zij alle drie dat op de opmerking van P. dat hij nog iets moest regelen voor zijn broertje en zusje, zij vanuit de omstanders iemand hoorden roepen dat hij daar wel voor zou zorgen. Politieambtenaar H. gaf aan dat zij hierop nadrukkelijk aan P. én aan zijn broertje en zusje hebben gevraagd of dit goed was. Alle drie gaven zij aan met deze oplossing geen problemen te hebben. De betrokken politieambtenaren Os. en Of. hebben niet gehoord dat P. nadrukkelijk zijn toestemming heeft gegeven voor het thuis brengen van zijn broertje en zusje door één van de omstanders, maar zij verklaarden dat zij wel gehoord en gezien hebben dat P. niet heeft geprotesteerd tegen deze gang van zaken.

3. P. gaf op 20 september 2007 in een telefonische verklaring aan de Nationale ombudsman aan dat hij iedere vrijdagavond aanwezig is op de bewuste parkeerplaats omdat hij daar dan met vrienden afspreekt. Zo ook deze bewuste vrijdagavond. Zijn kleine broertje en zusje waren meegegaan om een tussendoortje te halen. Zij gaan wel vaker met hem mee op vrijdagavond en kennen de meeste van zijn vrienden. P. deed mee dat hij niet de keus had gekregen dat zijn auto ook naar het politiebureau gesleept kon worden door middel van een takelwagen. Maar dit was naar zijn oordeel toch onmogelijk geweest omdat de auto daarvoor te veel verlaagd is. Toen duidelijk was dat hij zelf de auto over moest brengen naar het politiebureau heeft P. overlegd met zijn vriend J. en aan hem gevraagd of hij zijn broertje en zusje naar huis wilde brengen. Zowel J. als P.'s broertje en zusje, die J. als vriend van P. kenden, waren het met deze oplossing eens.

4. Met betrekking tot het incident later bij het politiebureau verklaarde P. dat toen zij later die avond gezamenlijk naar de geparkeerde auto's terugliepen, vanaf diezelfde parkeerplaats één van de agenten hard op hen af kwam rijden met een herkenbare politieauto. Hij maakte gebruik van het blauwe zwaailicht en even kort van de sirene. Zijn moeder kon nog net op tijd wegspringen.

Beoordeling

5. Het vereiste van bijzondere zorg houdt in dat bestuursorganen aan personen die onder hun hoede zijn geplaatst de zorg verlenen waarvoor deze personen, vanwege die afhankelijke positie, op die bestuursorganen zijn aangewezen. Voor kinderen die nog het toezicht behoeven van een meerderjarige geldt in het algemeen dat als door een gedraging van een bestuursorgaan de situatie zou ontstaan dat deze kinderen zonder toezicht komen te verkeren, er een bijzondere zorgplicht rust op het bestuursorgaan jegens deze kinderen.

6. De vraag die hier beantwoord dient te worden is of er ten aanzien van de minderjarige kinderen van verzoekster een bijzondere zorgplicht rustte op de aanwezige politieambtenaren vanaf het moment dat duidelijk was dat P. zelf de auto naar het politiebureau zou overbrengen. En zo ja, of de betrokken politieambtenaren hebben voldaan aan hun zorgplicht door toe te laten dat de kinderen door één van de omstanders

naar huis werden gebracht. Ten aanzien van de eerste vraag stelt de Nationale ombudsman dat er situaties denkbaar zijn waarin, indien de politie er toe besluit de verantwoordelijke meerderjarige te onttrekken aan het door hem uitgeoefende toezicht op minderjarigen, de zorgplicht voor deze minderjarigen daarmee overgaat op de politie. Het zal echter van de concrete omstandigheden van het geval afhangen wanneer dit moment zich aandient en wat de concrete invulling van deze zorgplicht dan zou moeten inhouden.

7. Vooropgesteld moet worden dat verzoekster op het moment dat zij toestond dat haar minderjarige kinderen onder de hoede van haar meerderjarige zoon 's avonds laat naar McDonald's gingen, de zorg en de verantwoordelijkheid voor hen heeft toevertrouwd aan haar meerderjarige zoon P. De Nationale ombudsman is van oordeel dat nu P. op eigen initiatief heeft geregeld dat zijn kleine broertje en zusje door één van zijn vrienden naar huis gebracht zouden worden, de zorg voor deze kinderen niet is overgegaan op de aanwezige betrokken politieambtenaren. Alle op het betrokken moment aanwezigen waren het eens over de door P. gekozen oplossing. Ook waren er geen omstandigheden aanwezig waardoor de betrokken politieambtenaren op enigerlei wijze hadden moeten twifelen aan de wijze waarop P. zijn verantwoordelijkheid jegens zijn broertje en zusje invulde. Betrokken ambtenaar H. verklaarde daarover dat zij nadrukkelijk aan P. en de kinderen heeft gevraagd of zij met het aanbod instemden. Allen hebben daarop aan H. aangegeven het goed te vinden. Bovendien is de Nationale ombudsman gebleken dat degene die de minderjarige kinderen naar hun huis heeft gebracht, anders dan verzoekster stelt, geen onbekende was voor de kinderen. Onder deze concrete omstandigheden kan niet gezegd worden dat er door de betrokken politieambtenaren in strijd met het vereiste voor bijzondere zorg is gehandeld.

De onderzochte gedraging is op dit punt behoorlijk.

II. Ten aanzien van het gevaarlijk weggrijden vanaf het politiebureau

Bevindingen

1. Verzoekster klaagt erover dat betrokken ambtenaar Os. op een voor haar gevaarlijke wijze is weggereden van het politiebureau. Zij kon tijdens het oversteken nog net wegspringen. In zijn telefonische verklaring aan de Nationale ombudsman van 20 september 2007 verklaarde P. nagenoeg eensluidend.

2. Betrokken ambtenaar Os. verklaarde op 5 juli 2007 telefonisch tegenover de Nationale ombudsman dat het juist is dat hij op dat moment snel is weggereden van het politiebureau. De reden hiervoor was dat hij een melding kreeg van de meldkamer dat er op dat moment een massale vechtpartij aan de gang zou zijn elders in Lelystad. Gezien zijn functie als hondengeleider is hij daar met spoed naar toe gereden. Hij heeft niet gezien dat er mensen in de weg stonden, laat staan dat zij weg moesten springen.

Beoordeling

3. Gezien de verklaringen van verzoekster, haar zoon P. en de betrokken ambtenaar Os. is de Nationale ombudsman niet tot de overtuiging gekomen dat er sprake was van gevaarlijk rijgedrag. De Nationale ombudsman geeft daarbij tevens aan dat hij ook niet tot de overtuiging is gekomen dat dit gevaarlijke rijgedrag niet heeft plaatsgevonden. Wel is vast komen te staan dat de betrokken ambtenaar Os. met spoed is weggereden van de parkeerplaats. Dit is echter voor de Nationale ombudsman niet voldoende om tot een oordeel omtrent het gevaarlijke karakter van het rijgedrag te komen. De Nationale ombudsman onthoudt zich op dit punt van een oordeel.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het regionale politiekorps Flevoland te Lelystad is niet gegrond ten aanzien van het achterlaten van de minderjarige kinderen van verzoekster.

Ten aanzien van de klacht over het gevaarlijk weggrijden onthoudt de Nationale ombudsman zich van een oordeel.

Onderzoek

Op 16 maart 2007 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van mevrouw K. te Lelystad, met een klacht over een gedraging van het regionale politiekorps Flevoland te Lelystad. Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Flevoland, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de korpsbeheerder verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben. Tijdens het onderzoek kregen de korpsbeheerder en verzoekster de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren. Tevens werd de betrokken ambtenaren Os., Of. en H. en de zoon van verzoekster P. een aantal specifieke vragen gesteld.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

Verzoekschrift van 20 maart 2007.

Intern klachtdossier van het regionale politiekorps Flevoland met bijlagen.

Reactie van de korpsbeheerder van 15 juni 2007.

Telefonische verklaringen van betrokken ambtenaren Os. en H. van 5 juli 2007 en van betrokken ambtenaar Of. van 30 juli 2007.

Telefonische verklaring van getuige P. van 20 september 2007.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond